

MEKHENNETOVÁ, Suád. *Řekli, abych přišla sama*. Praha: NLN, 2018. 321 s. ISBN 978-80-7422-656-4.

Pavλίna Fiřtová

Autorka knihy, Suád Mekhennetová, je německá novinářka s marocko-tureckými kořeny a v současnosti pracuje pro deník Washington Post. Kromě této recenzované knihy je spoluautorkou dalších čtyř titulů, z nichž do češtiny byl přeložen *Věčný nacista* (2016). Kniha začíná zajímavým prologem, který čtenáře dokáže rychle zaujmout. V prologu se vysvětluje i vznik názvu knihy. Setkáváme se zde s postavou Abú Júsafa, který byl zodpovědný za vraždu izraelských sportovců na olympiádě roku 1972.

Suád poté vypráví o svých rodičích. Její rodiče pocházejí z dělnické třídy. Saud se později na několik let musí odstěhovat ke své babičce do Maroka. Zde se setkáváme s prvním rozdílem mezi kulturou západní a východní. Je to jeden z problémů, ke kterému se autorka průběžně vrací v celé knize. Pobyt u babičky měl na Suád značný vliv, jelikož její babička byla opravdu inspirativní a silná žena.

V dospívání se Suád začíná zajímat o novinářinu a v této kapitole, podle mého názoru, teprve doopravdy začíná hlavní děj celé knihy. Ráda bych citovala jednu z klíčových otázek této knihy: „*Proč nás tolik nenávidí?*“⁶ Tuto větu pronesla Maureen Fannigová, žena hasiče, který zemřel při útocích 11. září 2001. Suád se snaží ve své knize na tuto otázku odpovědět. Jako jedna, z nejstatečnějších žen současnosti, se rozhodla, že jako novinářka pronikne až k nejvyšším představitelům Al-Káidy a ISIS a pokusí se nejen na tuto palčivou otázku najít odpověď.

V knize je popsáno několik klíčových rozdílů mezi západním a východním světem, ale také samotná krize v muslimských zemích. Jeden z nejzávažnějších problémů je rozkol mezi šíity a sunnity, který zažili rodiče Suád na vlastní kůži. Sama Suád poté hledala příčinu tak velké nevraživosti mezi těmito dvěma silnými proudy islámu. Suád odpověď našla v historickém kontextu. Kořeny samotného sporu sahají historicky již k nejrannější době vzniku islámu a otázce následovnictví po samotné proroku Muhammadovi. Jiným současným problémem v muslimských zemích jsou pak např. uprchlické tábory, jež Suád sama navštívila. Dále pak silná angažovanost USA v blízkovýchodním regionu, a nakonec pak samotné chápání džihádu, především jako svaté války.

Autorka v této knize samozřejmě nevystupuje sama, setkáváme se s mnoha jejími kolegy z jiných deníků, jako jsou kolegové z New York Times či Frankfurter

⁶ MEKHENNETOVÁ, Suád. *Řekli, abych přišla sama*. 2018. s. 305.

Allgemeine Zeitung. Kolegové s ní často navštěvují blízkovýchodní region i Afriku (Turecko, Bejrút, Alžírsko atd.). Celá kniha navíc působí tak, jako by se autorka sama o sebe nebála, strach má spíše o své kolegy (popisuje de problémy v Alžírsku či problémy s CIA).

Nejvíce překvapivou kapitolou byla kapitola o džihádistovi Johnovi, kdy samotná Suád zjistila jeho pravé jméno, ale kapitola končí takzvanými třemi tečkami... Džihádista John byl tzv. katem Islámského státu. Byl známý především jeho videi, ve kterých popravuje zahraniční rukojmí či syrské vládní vojáky. Tato videa se začala šířit po internetu v roce 2014 a totožnost střelce nebyla známá až do roku 2015. Byla jsem zklamaná, že nevím více o tom, co se dělo po jeho odhalení, a také jestli samotné Suád nehrozilo nějaké nebezpečí.

Co říci závěrem? Tato kniha je velice aktuální, vzhledem ke konfliktu, který právě probíhá. Kniha analyzuje informace sebrané za několik let práce odvážné ženy, jež se snaží západu přiblížit myšlenky muslimské společnosti. Kniha může být náročnějším čtením, vzhledem k neskutečnému počtu jmen a detailního popisu politického dění v jednotlivých zemích. Na druhou stranu je napsána zajímavý, čtivým stylem, který je vhodný i pro laickou veřejnost. Tuto knihu bych rozhodně doporučila všem, kteří se zajímají o současné dění v blízkovýchodním regionu. „Náboženství neradikalizuje lid, to lid radikalizuje náboženství.“⁷

⁷ MEKHENNETOVÁ, Suád. *Řekli, abych přišla sama*. 2018. s. 53.